

Dániel könyve – Százharmincnégyedik ნაწილი

A prófétikus kibontakozás: 2001. szeptember 11-től az Egyesült Államokban kűszöbön álló vasárnaptvörvényig

Jeff Pippenger
2024-03-13

A száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje 2001. szeptember 11-étől az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi tvörvényig az az prófétai időszak, amelyben Isten Igéjének minden látomása beteljesedik az utolsó napokban.

Mondd meg azért nekik: Így szól az Úr Isten: Véget vetek ennek a példabeszédnek, és nem mondják többé azt példabeszédként Izráelben; hanem ezt mondd nekik: Közel vannak a napok, és minden látomás beteljesedése. Ezékiel 12:23.

Abban a vonalban a harmadik angyal ismét megérkezik, és ezáltal azt a harmadik angyalnak 1844. október 22-én való megérkezése képviseli, egészen az 1863-as lázadásig. Az 1863-as lázadást az ókori Izráel első, Kádésnál történt lázadása jelképezte, és ezért azt a teljes történelem képviseli a Vörös-tengeren való átkeléstől az első kádési lázadásig. Az első kádési lázadás előképe volt a második kádési lázadásnak, és így Áron halálától a második kádési lázadásig terjedő vonal megismétlődik a pecsételés vonalában.

Megismétlődik ez a milleriták történetében 1840-től 1844-ig, amelyet Krisztus keresztségétől a keresztig tartó útja jelképezett, s amely egyúttal a kereszt történetét István megkövezéséig is ábrázolta. Sort sorra halmozva az ősi próféták mindegyike többet szólt erről az időszakról, mint azokról a napokról, amelyekben éltek.

„Az ősi próféták mindegyike kevésbé a maga koráért szólt, mint a miénkért, úgyhogy prófétálásuk ránk nézve van érvényben. „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megíratnak pedig a mi intéünkre, akikhez a világ vége érkezett.” 1 Korinthus 10:11. „Akiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyek most hirdettetnek néktek azok által, akik a mennyből küldött Szentlélek által prédikálták néktek az evangéliumot; amelyekbe angyalok vágyakoznak betekinteni.” 1 Péter 1:12....

„A Biblia felhalmozta és egybefoglalta kincseit e végső nemzedék számára. Az Ószövetség történelmének minden nagy eseménye és ünnepélyes mozzanata megismétlődött, és megismétlődik az egyházban ezekben az utolsó napokban.” Selected Messages, 3. könyv, 338–339.

Az „utolsó nemzedék” Péter választott nemzetsége, amely a száznegyvennégyezer, és 2001. szeptember 11-étől a hamarosan bekövetkező vasárnaptvörvényig választatnak ki, amikor aztán zászlóként emeltetnek fel. Isten Igéjének „minden”, nem csupán némely, hanem „minden nagy eseménye és ünnepélyes története” „megismétlődik” az „egyház” „utolsó napjainak” „utolsó nemzedékében”. A pecsételés vonalán a Biblia minden könyve találkozik és végződik.

„A Jelenések könyvében a Biblia összes könyve találkozik és végződik. Itt található Dániel könyvének kiegészítése. Az egyik prófécia; a másik kinyilatkoztatás. A könyv, amely le volt pecsételve, nem a Jelenések könyve, hanem Dániel prófeciájának az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik. Az angyal ezt parancsolta: ‘Te pedig, ó, Dániel, zárd be e szavakat, és pecsételd le e könyvet a vég idejéig.’ Dániel 12:4.” Az apostolok cselekedetei, 585.

A Dániel prófeciájának „az utolsó napokra vonatkozó része”, amely felnyitott, azok a látomások, amelyeket Dániel a Sineár két nagy folyója, az Ulai és a Hiddekel mellett kapott. E látomásokat Dániel könyve nyolcadik fejezetének tizenharmadik és tizennegyedik verse, valamint tizenegyedik fejezetének negyvenedik versétől a negyvenötödikig terjedő szakasza képviseli. A száznegyvennégyezer elpecsételéseinek ideje az a történelem, amelyben Krisztus mint mennyei Főpap örökké elpecsételi a végső nemzedék kiválasztottait egy isteni és emberi elemekből álló kapcsolatba. Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik verse azonosítja a sárkány, a fenevad és a hamis próféta kapcsolatát, akik együttesen most Armageddon felé vezetik a világot, amint azt a republikanizmus szarvának története szemlélteti a földi fenevadon, amely a bibliai prófécia hatodik királyságaként uralkodik a negyvenedik vers történelme során. A negyvenedik vers azonosítja továbbá a bölcsek és a balgák különválását is, amely ugyanebben a történelmi időszakban határozza meg a protestantizmus szarvának történetét, 1798-tól a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig.

A Biblia összes „könyve” a Jelenések könyvében „találkozik és végződik”, és amikor találkoznak, a Jelenések könyve „kiegészíti” Dániel könyvét, a „kiegészít” szó pedig azt jelenti: tökéletességre juttatni. A száznegyvennégyezer lepecsételéseinek idején, amint azt a Jelenések könyve ábrázolja, Dánielnek az utolsó napokban felnyitott prófeciái tökéletességre jutnak, amikor sorról sorra egybeszerkesztve összekapcsolódnak a történelem azon vonalán, amelyet a Jelenések 18. fejezete szemléltet, s amely az első három versben megszólaló hanggal kezdődik, és a negyedik vers második hangjával ér véget.

A prófétai látomás teljessége, amelyet Dániel könyvében a Hiddekel folyó jelképez, Isten népe ellenségeinek külső látásának teljességét jelenti, akik eltapossák a szentélyt és a sereget. A prófétai látomás teljessége, amelyet Dániel könyvében az Ulai folyó jelképez, Krisztus belső megjelenésének teljességét jelenti az Ő népében, amikor beteljesíti a szövetségi ígéretet, hogy az istenséget az emberséggel egyesíti a végső kiválasztott nemzedéken.

A pecsételés története, amely a földi vadállat republikánus szarvára összpontosít, azzal kezdődik, hogy a földi vadállat 2001-ben megszólal a Patriot Act által, és azzal a megszólalással végződik, amelyet az 1798-as Alien and Sedition Acts képviselt, s amelyet a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében úgy ábrázol, mint amikor a földi vadállat sárkányként szól. Az 1798-as Alien and Sedition Acts egy olyan vonal végét jelképezik, amely az 1776-ban elhangzott Függetlenségi Nyilatkozat megszólalásával kezdődött. E prófétai történelmi időszak közepén a földi vadállat 1789-ben a Constitution által léptette hatályba beszédét.

1776 megszólalása összhangban áll a Patriot Act megszólalásával, és az Alien and Sedition Acts az Egyesült Államokban hamarosan eljövendő vasárnaptörvényt jelképezik. E történelem közepén

kell lennie egy másik megszólalásnak, amely 1789-cel áll összhangban. A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezete elsőtől harmadik verséig terjedő szakaszának első hangja világosan azonosítható úgy, mint amely akkor érkezik meg, amikor New York City nagy épületei ledőltek. A negyedik vers második hangja szintén világosan azonosítható mint a hamarosan eljövendő vasárnaptörvény. Mindkét hang isteni hang, mert mindkettő annak az angyalnak a hangja, akinek dicsőségével be kell világítania a földet, akit White testvérnő a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének első angyalaként azonosít. Jézus volt az első angyal, és Ő mindig egy dolog végét annak kezdetével szemlélteti, ezért Ő egyúttal a harmadik angyal is, aki az az angyal, aki dicsőségével bevilágítja a földet.

Az első angyal a Jelenések könyve tizedik fejezetében is úgy van ábrázolva, mint aki 1840. augusztus 11-én száll alá, ily módon előképezve az angyal alászállását 2001. szeptember 11-én. White testvérnő egyenesen kijelenti, hogy a tizedik fejezetben alászálló angyal „nem kisebb személy, mint Jézus Krisztus”. A Jelenések tizennyolcadik fejezetének első és második hangja Krisztus hangja. Ezt a történelmet 1776, 1789 és 1798 példázza, amikor a földi fenevad háromszor szólt. Krisztus hangja, amely a Jelenések tizennyolcadik fejezetének két hangja között szól, az, amikor a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetében szól.

És három és fél nap múlva az Istentől való életnek Lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik őket látták. És hallottak a mennyből egy nagy szózatot, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek a mennybe felhőben; és ellenségeik látták őket. Jelenések 11:11, 12.

2023 júliusában egy mennyből jövő hang (Krisztus hangja) kezdte feltámasztani a két tanút, akiket az istentelen sárkány a mélységből megölve az utcákon hagyott. Ettől a ponttól kezdve az Egyesült Államok Alkotmányával kapcsolatos kérdések prófétai tárgyá váltak, mert a következő hangnál, amelyet 1798 jelképez, az Alkotmány teljesen meg lesz döntve. Az 1776, 1789 és 1798 három határjelzője mindegyike összhangban áll azzal a három isteni hanggal, amelyeket 2001. szeptember 11., 2023 júliusa és a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény jelöl.

E három lépés összhangban áll a harmadik jaj három lépésével, amelyet 2001. szeptember 11., 2023. október 7. és a hamarosan eljövendő vasárnaptörvény jelképez, amikor a hetedik trombita, amely a harmadik jaj, hirtelen megérkezik a „nagy földindulás” órájában. 2023-ban megkezdődött a földből feljövő fenevad mindkét szarvának átmenete, amint azt Nabukodonozor titkos képmásálma jelképezi. Nabukodonozor álma a második fejezetben olyan titok volt, amelyet egyedül Isten jelenthetett ki, és Ő azoknak jelentette ki, akik kiállták az első próbát, amelyet Dániel első fejezete ábrázol.

Dániel és az első fejezet három méltó férfia, akik kiállták az első próbát, azok voltak, akik úgy döntöttek, hogy a mennyei eledelt eszik, és elutasítják Babilon étrendjét. Ők azok, akiket János képvisel a Jelenések tizedik fejezetében, akik kiveszik a kis könyvet az angyal kezéből, aki nem kisebb személy, mint Jézus Krisztus, és megeszik az abban foglalt üzenetet. Ők azok a János hatodik fejezetében, akik úgy döntöttek, hogy eszik a mennyei manna testét és isszák annak véré, amit a másik csoport elutasított, és ezért azután elfordultak Krisztustól, és többé soha nem jártak

vele, a HATODIK fejezet HATVANHATODIK versében.

Abban a vonalban Krisztus Galileában tanított, amelynek jelentése: „sarokpont” vagy „fordulópont”. Ott tárta eléjük a mennyei manna üzenetét, amelyet tanítványainak meg kellett enniük, miként János is megette a Jelenések tizedik fejezetében, és amint Ezékiel is megette a harmadik fejezetben, valamint Jeremiás a tizenötödik fejezetben. Az a történelem, amelyet János a Jelenések tizedik fejezetében képviselt, amikor megette a kis könyvecskét, az 1840-től 1844-ig terjedő időszak Milleritáinak történelmét ábrázolta, de még közvetlenebbül a száznegyvennégyezer elpecsételésének időszakát jelképezte, mint a Milleriták történelmét. Ez nyilvánvaló a fejezetben azokból az utasításokból, amelyeket János kapott, amikor azt mondták neki, hogy egye meg a kis könyvecskét.

És odamentem az angyalhoz, és ezt mondtam neki: Add nekem a kis könyvecskét. Ő pedig ezt mondta nekem: Vedd el, és edd meg; és megkeseríti majd a gyomrodat, de a szádban édes lesz, mint a méz. Jelenések 10:9.

A versben János előre megmondattott, még mielőtt elvette és megette volna a kis könyvet, hogy milyen tapasztalatot fog előidézni az az üzenet, amelyet megevett. A milleriták nem értették előre a keserédes tapasztalatokat, mielőtt azok történelmileg beteljesítették volna János szimbolikáját prófétai történetük vonalán. Ám a száznegyvennégyezernél előre megmondattott ez, és kötelesek tudni. Amikor János akár az első angyal mozgalmának történetét, akár a harmadik angyal történetét szemlélteti, az üzenet az imádók két osztályát hozza létre, majd keserű csalódással végződik. Amikor Jeremiás megette a kis könyvet, akkor megtagadta, hogy kapcsolatot vállaljon a „csúfolódók gyülekezetével”.

Nem ültem a csúfolódók gyülekezetében, és nem vigadtam; egyedül ültem a te kezed miatt, mert haraggal töltöttél el engem. Jeremiás 15:17.

Amikor Ezékiel megette a kis könyvet, azt a parancsot kapta, hogy vigye el az üzenetet Izráel házának lázadóihoz, akik nem hallgattak rá.

Továbbá ezt mondta nekem: Emberfia, edd meg, amit találsz; edd meg ezt a könyvtekercset, és menj, szólj Izráel házához.... De Izráel háza nem hallgat majd rád, mert rám sem hallgatnak; mert Izráel egész háza kemény homlokú és keményszívű. Ezékiel 3:1,7.

Amikor Krisztus felkínálta a mennyei kenyeret, amely az Ő teste és az Ő vére volt, galileai hazai gyülekezetének, az az osztály, amely elfordult, soha többé nem járt Vele, és az a tény, hogy ez a HATODIK fejezet HATVANHATODIK versében történt, azonosítja, hogy az evés egy háromlépéses próbatételi folyamat első része, amely az angyal alászállásával kezdődik. A második próba az, ahol a két osztály nyilvánvalóvá lesz, akár Ezékiel és Izráel keményszívű házának ellentétéről van szó, akár az adventizmus kezdetének és végének bölcs és balga szüzeiről, akár Jeremiásról és a csúfolódók gyülekezetéről, akár Dánielről és a három hűséges ifjúról, szembeállítva őket Babilon bölcsseivel Dániel második fejezetében.

János evangéliuma hatodik fejezetének vonalában a Galileába érkezés 2001. szeptember 11-e. A test evésére és a vér ivására szóló üzenet az a történelem, amely végül az elközelgő vasárnapi

törvényhez vezet. „Az vagy, amit megeszel”, amint azt Dániel és a három jeles ifjú képviseli az első fejezetben; és a János hatodik fejezetében azok, akik Krisztus testét enni és vérét inni választották, annak a képmásává lettek, amit ettek. Krisztus képmásává lettek, míg a másik csoport, amely elfordult, és többé nem járt Krisztussal, a fenevad képmását nyilvánította ki. Az egyik csoport a Teremtő képmása volt, a másik a teremtett világé. János hatodik fejezete hozzáadja a „Galilea” jelentését 2001. szeptember 11-éhez, mert e jelentés „sarokpont”, s így jelöli meg a tanítványok számára a fordulópontot. Vajon a mennyei étrendhez fordulnak-e, vagy Babilon étrendjéhez? A prófétai fordulópontokon Krisztus nyilvánítja ki a következő időszak világosságát, amint azt az Ő 2001-ben történt alászállása jelképezi, amikor a föld megvilágosodott az Ő dicsőségétől.

„A múlt történetéből tanulságokat kell meríteni; és ezekre irányul a figyelem, hogy mindenki megértse: Isten most is ugyanazon elvek szerint munkálkodik, mint mindig is. Keze most is látható művében és a nemzetek között, éppen úgy, mint attól fogva mindenkor, hogy az evangéliumot először Ádámnak hirdették az Édenben.

„Vannak olyan időszakok, amelyek fordulópontok a nemzetek és az egyház történetében. Isten gondviselésében, amikor ezek a különböző válságok bekövetkeznek, az arra az időre szóló világosság adatik. Ha elfogadják, lelki előrehaladás következik; ha elutasítják, lelki hanyatlás és hajótörés követi. Az Úr az Ő Igéjében feltárta az evangélium előretörő munkáját, amint az a múltban folyt, és amint a jövőben is folyni fog, egészen a végső küzdelemig, amikor a sátáni erők megteszik utolsó csodálatos megmozdulásukat.” Bible Echo, 1895. augusztus 26.

Isten mindig a múlt történelmének ugyanazon vonalain munkálkodik, és Ő soha nem változik. Vannak „fordulópontok” (Galilea), amelyek „krízisek”, és ezeknél a „fordulópontoknál” adatik „az arra az időre szóló világosság”. A száznegyvennégyezer elpecsételésének időszakára szóló világosság annál a krízisnél adatott, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött. Ha e világosságot „elfogadják, lelki előrehaladás következik; ha elutasítják, lelki hanyatlás és hajótörés követi”. A világosság az imádók két osztályát hozza létre. A fordulópontot követő világosság azt az üzenetet jelképezi, amely az imádók két osztályát hozza létre.

Dániel második fejezete a második próbát szemlélteti, azt a próbát, amely az első fejezet táplálkozási próbáját követi. Dániel első fejezetének első versében Júda éppen Nabukodonozor hódításának esett áldozatul, aki ezt követően a bibliai prófécia első királyságává lett. Ez fordulópont volt mind a nemzetek, mind az egyház történetében; nagy válság volt, és ekkor adatott a táplálkozási próba világossága. Dániel és a három hűséges férfiú kiállta a próbát, majd a második fejezetben ismét azokat képviselték, akik a második próbát is kiállták. A második próba egy titok felőli próba volt, amelyet egyetlen ember sem ismert, még Nabukodonozor sem.

A próba jelképe Nabukodonozor álmának képmása volt. Életre-halálra szóló próba volt egy olyan képmás ügyében, amelyet senki sem ismert. A képmás a bibliai prófécia királyságait azonosította, és Dániel hetedik és nyolcadik fejezetében ugyanazok a királyságok, mint Dániel második fejezetében, vadállatokként vannak ábrázolva. Nabukodonozor próbája „a fenevadak képmásának” próbája volt, amely az utolsó napokban, a száznegyvennégyezer elpecsételésének időszakában következik be.

Az utolsó napokban a fenevad képének kialakulása Isten népe számára a nagy próba, amelyet Dániel és a három hűséges ifjú képvisel. Ez az a próba, amelyet ki kell állniuk, mielőtt elpecsételtetnek; ezért ez az elpecsételés-próbáló üzenet az, amely vagy egy olyan csoportot hoz létre, amely megkapja Isten pecsétjét és Isten képét tükrözi, vagy egy olyan csoportot, amely megkapja a fenevad pecsétjét, és ennél fogva a fenevad képét tükrözi. Dániel könyve második fejezetében a fenevad képére vonatkozó üzenet le volt pecsételve addig a történelmi időig, amikor élet-halál kérdésévé vált. Nabukodonozor képmását a milleriták helyesen értették, de az elpecsételés történetében egy titkos igazság, amely Nabukodonozor képmásával áll kapcsolatban, feltárul, de csak azok előtt, akik magukévá tették azt az üzenetet, amelyet meg kellett enni, amikor a fordulópont elérkezett.

Az az eledel a késői eső üzenete, amely akkor kezdődött, amikor a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének angyala alászállt; és a késői eső üzenete a sorról sorra haladó módszertan. Ezen igazság befogadása nélkül a fenevad képmása kialakulásának titkos üzenete nem látható meg.

Ellen White-nak „világosan megmutattatott, hogy a fenevad képmása a kegyelmi idő lezárulta előtt fog kialakulni.” A Dániel második fejezetében szereplő, a fenevad képmásának kialakulásáról szóló üzenet a képmásnak olyan kialakulását jelképezi, amely csak az azt követő történelemben vált láthatóvá, a „fordulópont” után, amikor azután a világosság adatott. Amit most Nabukodonozor szobráról megértünk, az az, hogy az nem csupán a bibliai prófécia első négy birodalmát azonosította, hanem mind a nyolc birodalmat, és ez a megértés a képmás-fenevad új felépítését eredményezi.

Ez az igazság azonosítja, hogy a nyolcadik fenevad a hét közül való, és továbbá azt is azonosítja, hogy az Egyesült Államok, amely először a fenevad képét alkotja meg, majd ezután az egész világot is ugyanerre kényszeríti, birtokolni fogja annak a fenevadnak a prófétai jellegzetességét, amelynek a képét megalkotja. Ez a kép magában foglalja, hogy az a nyolcadik, amely a hét közül való, és Krisztus három hangjának történetében ez jelöli 2001. szeptember 11-e fordulópontját, a 2023-as hangot, amely a két tanú halott, száraz csontjait talpra szólítja, valamint a Babilonból való kijövetel hangját.

2023 hangja az a hang, amely azonosítja Nabukodonozor szobrának titkát és azt, hogy mikor szól.

2001. szeptember 11. azt az időszakot jelképezi, amely ott kezdődik, és 2020. július 18-án ér véget. A tizenegyedik fejezet második hangjának időszaka a 2020. július 18-tól a harmadik hangig terjedő időszakot jelképezi, a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt. A második időszak, amely 2020. július 18-án kezdődik, magában foglalja 2020. november 3. jelzőpontját és 2021. január 6. jelzőpontját, amikor azok, akik megölték a két tanút, örvendezni kezdtek és ajándékokat küldözgettek; továbbá magában foglalja 2023 júliusát is, amikor a pusztában szóló hang megkezdte a hetedik trombita figyelmeztetésének hirdetését.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A Kébar folyó partján Ezékiel egy forgószelet látott, amely mintha észak felől jött volna: »egy nagy felhőt, és egymásba fonódó tüzet, és fényesség volt körülötte, és annak közepéből olyasmi tűnt elő, mint a borostyán színe.« Számos, egymást metsző kerék mozgott négy élőlény által. Magasan mindezek fölött »volt valami trónféle, olyan alakú, mint a zafírkő; és a trónféle alakján felül rajta olyasmi látszott, mint egy ember alakja.« »És látszott a kerubokban emberi kéz formája szárnyaik alatt.« Ezékiel 1:4, 26; 10:8. A kerekek elrendezése annyira bonyolult volt, hogy első pillantásra zűrzavarosnak tűntek; mégis tökéletes összhangban mozogtak. A mennyei lények, akiket a kerubok szárnyai alatti kéz tartott fenn és irányított, mozgásba hozták e kerekeket; fölöttük pedig, a zafírrónon, az Örökkévaló volt; a trón körül pedig szivárvány ívelt, az isteni irgalom jelképe.”

„Amint a kerékszerű bonyolultságok a kerubok szárnyai alatti kéz irányítása alatt álltak, úgy az emberi események bonyolult alakulása is isteni uralom alatt van. A nemzetek viszálya és zűrzavara közepette Az, aki a kerubok fölött ül, továbbra is irányítja a föld ügyeit.

Azoknak a nemzeteknek a történelme, amelyek egymást követően elfoglalták számukra rendelt idejüket és helyüket, s öntudatlanul tanúskodtak azon igazság mellett, amelynek jelentését maguk sem értették, hozzánk szól. Isten minden nemzetnek és minden mai embernek helyet jelölt ki az Ő nagy tervében. Ma embereket és nemzeteket annak kezében levő mérőónnal mérnek, aki nem téved. Mindnyájan saját választásuk által döntenek el sorsukat, és Isten mindent úgy irányít, hogy szándékai megvalósuljanak.

„A történelem, amelyet a nagy VAGYOK Igéjében kijelölt, a prófétai láncban szemet szemhez kapcsolva, a múlt örökkévalóságától a jövő örökkévalóságáig, megmondja nekünk, hol állunk ma a korszakok menetében, és mi várható az eljövendő időben. Mindaz, amiről a prófécia előre megmondta, hogy be fog teljesedni, a jelen időig nyomon követhető a történelem lapjain, és bizonyosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami még hátravan, a maga rendjében fog beteljesedni.” Education, 177, 178.